

Beslutningsforslag nr. B 90. Fremsat den 12. april 1994 af Lilli Gyldenkilde (SF),
Gade (SF) og Birgitte Husmark (SF)

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af EU/EF-ansattes løn

Folketinget opfordrer regeringen til at arbejde for, at EF-ansatte kommer til at betale indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag på niveau

med øvrige borgere i EU/EF-landene, og at det provenu, EF hermed opnår, kommer medlemsstaterne til gode.

Bemærkninger til forslaget

For mange fremstår EF's bureaukrati som en sammentvungen kerne af pampere. Det er ikke helt forkert. Opfattelsen understøttes af de eksorbitant høje lønninger, der udbetales til EF's ansatte. Lønningernes højde matches perfekt af den latterligt lave skat, som EF opkræver af sine egne ansatte – f.eks. betaler en ansat med en årsløn på op mod 400.000 kr. under 10 pct. i skat. Det betyder, at den i sidste ende skatteyderbetalte udgift til EF-bureaukratiet bliver mindst dobbelt så stor, som den behøver at være.

I Danmark har der været en glædelig enighed om at modsætte sig opreguleringer af de EF-ansattes lønninger for på den måde gradvis at bringe dem ned på et rimeligere niveau. Nu er det på tide, at Danmark også markerer en klar holdning, når det gælder beskatningen.

Det gælder ikke mindst i betragtning af Rådets svar på spørgsmål H-81/94 fra John Iversen, SF-medlem af Europa-Parlamentet. Heraf fremgår, at Rådet »... ikke finder, at størrelsen af de europæiske tjenestemænds lønninger og beskatningen heraf er urimelig«. Man kunne umiddelbart få det indtryk, at dette også udtrykker det danske rådsmedlems og dermed regeringens opfattelse. Det er vigtigt at få korigeret denne forhåbentlig fejlagtige opfattelse på en meget synlig måde.

Den optimale løsning af skatteproblemet vil på mange måder være at underkaste EF's ansatte national beskatning, i hvert fald de ansatte, der alligevel har bopæl i deres hjemland – f.eks. de ansatte på EF's forskellige såkaldte informationskontorer i medlemsstaterne. Den løsning udelukkes imidlertid af en protokol til Traktaten, der giver EF retten til at opkræve skat af egne ansatte.

Derfor foreslås i stedet for, at regeringen skal ar-

bejde for, at EF skærper beskatningen både ved at hæve satserne og ved at begrænse de overordentlig rigelige fradragmuligheder for de ansatte. Man kan filosofere over, præcis hvor høj skatten skal være, men der kan ikke være et øjeblik tvivl om, at den skal sættes markant i vejret. En mulighed er at lade den svare til et gennemsnit af de nationale beskatninger (under hensyntagen til arbejdsmarkedsbidrag og lign.), hvilket den absolut ikke gør for nærværende, selv om det hævdes i ovenstående svar.

Øget beskatning af de EU/EF-ansatte vil give EU/EF et provenu. Det forudsættes, at dette provenu kommer skatteyderne til gode gennem (alt andet lige) lavere bidrag fra medlemsstaterne til EF.

Samtidig bør regeringen overveje de danske skatte regler, der gælder for danskere, der ophører med at være ansat i EU/EF-systemet. De har i dag f.eks. adgang til at fratække renteudgifter, der er »opsparet« under ansættelsen i EU/EF-systemet. Begrundelsen er, at de ikke havde adgang til at trække renteudgifterne fra, mens de var EU/EF-ansatte. Den begrundelse er absurd, for realiteten er, at de EU/EF-ansatte har så mange andre fradrag og så lav skat, at det ville være dybt uretfærdigt, hvis de også havde et rentefradrag.

Afslutningsvis skal det understreges, at forslagsstillerne selvfølgelig finder det i orden, at EU/EF-ansatte i rimeligt omfang kompenseres for udgifter til flytning, bosættelse i et fremmed land (hvis det er tilfældet) etc. Det bør ske ved tillæg, der eksplicit modsvare disse gener, og som fremtræder som en synlig og prioriterbar post på EU/EF's budget. I dag overkompenseres de EU/EF-ansatte i helt urimeligt omfang.